

גולדנברג שחקנים גבוהים ושחקנים נמוכים, שחקנים שמנים ושחקנים רזים, שחקנית חתיקה ופרחמה צעיר, אמר להם "זו במה, הראה להם" והנה קהל" והחזה קידה בפני פרנסי חיפה ועסקניה, שיצאו ממכליה מרוב שמחה לתיאטרון הצעיר ותוכניתו המקורית הראשונה.

פרנז אינו מציג מערכונים קולקלים או פומונים פורנוגרפיים שאסור לשרם אהרי כן בקול ישראל. פרט לחרון דן אלמגור, המתאים את עטו וחרוזיו לכל מפלגה, סיעה, עיר, חיל, קואופרטיב, כהרה מחסרית או ראש עירייה אדומה — ובלבד שהשיקים יהיה להם כיסוי — הרי כל שאר פרנסי התכנית ואבותיה הם מן החתיקים שבסופרי הבמות הזעירות: עמנואל הרוסי, הלל אבינחן, יהו"ש שושן בריינסקי ועקב אורלנד, כולם אבות אבותיו של המטאטא המנוח.

התוכנית עצמה שופעת ענין, עמנואל הרוסי משכנע את מאזיניו כי צריך לעלות לישראל, משום ש"פה ציון וחר הבית ופה ירושלים" יעקוב אורלנד מספר שהירקון מסריח בגלל חיים לבנון, ושאבא חושי רוכב במסע נצחון על גבו של סוסידיו, יהושע בריינסקי ממחזי מחזה שאין לו סוף, אין לו תוכף ואין לו צורה.

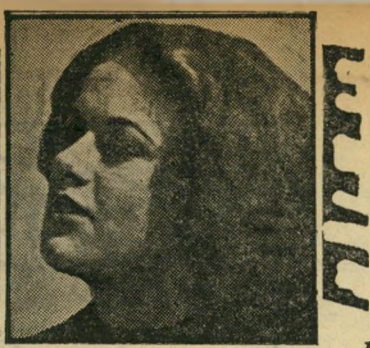
כל זה ביחד, הוא תיאטרון. את תקציב פועלי חיפה מחייבים באלפי לירות, ואת הקהל הגולה מזמינים במודעות ענק. "מה יש?" אומר אחד הצופים שיצא את אולם פרנז, "זוהי ממש הצגת עשור. פמם היה לנו חיטוטון. היום, אחרי עשר שנים, יש לנו חוטוטון".

מאחורי הקלעים סטאטיסטים, הביתה!

הגיי הממוצע של שחקני הבימה עלה השבוע 35'40" ל-45'50" שנה, אחרי ש-17 שחקני התיאטרון הצעירים פורטו לפי החלטת ההנהלה החדשה. בין הפוטוריסטים שחקנים כמו יונה עטרי ושמאל עצמון; המופיעים כבר שנים אחדות על בימת התיאטרון. אין לנו צורך בסטאטיסטים, הכרזו אחד מחברי ההנהלה, "בלבדיה צורך, נוכל למצוא אותם תמיד" . . . רק מעטים מבין הפוטוריסטים הבימה יוכלו למצוא בעתיד את פרנסתם מהמשחק. בשעה שיונה עטרי התקבלה ללהקת בצלצור וגילה אלמגור נתקבלה ללהקת סמבטיון יאלצו האחרים לחלף כנראה את מקצועם בזמן קרוב ולהכות לפחות עד לבחירות המתקרבות באותה בהן יוכלו לעלות על בימת כל אסיפת תעמולה משעממת, בסיום דבריו של הנואם . . . פיטר פריי יחזור לעבוד בתיאטרון הקאמרי. אחרי שהורחק ממנו בידי יוסף (פפ"ו) מילוא. המחזה הראשון שיבויים בידי פריי יהיה שור הביתה. מלאך שמואל גונים, במאי בצלצור, יכין להקרא את פיטה של בנימין גלאי, להצגה את הליה השנים-עשר של שקספיר . . . "סדום" "פיטי" לא יוקרא בתיאטרון הקאמרי במסגרת ערבי הקריאה, משום שבנימין גלאי מתנגד לכך. במקום סדום ייטיק יוקרא פיטה מחזה מקורי של גלאי על חיי אמני פאריס, עם רעיונות של גתה ושל גלאי עצמו. מחזות אחרים שיוקראו לפי התוכנית: שני מחזות של שלמה שבא ומחזה של משה שמיר . . . לפי הזמנה נכתב והולך מחזה מקורי לתיאטרון זירה. מחזאי פטייה (פרנסטין ראש גזר) דגן ויעקב בר נתן, טורחים למענו של השחקן יעקב בורה, שיהיה בימת זירה האיש הישר ביותר בתיאטרון ישראל. הבמאי: דן קור . . . ועוד ציבוריים מקובלים עתה מאד בעולם התיאטרון. בעוד שהקאמרי תומכים שרים ומנהלים, עושים זאת בשביל סמבטיון סגן ראש עיריית תל-אביב, רכילאית ידועה, עתונאי מודק, מנהל היכל התרבות ושתי גנות עשירים . . . על אף התומך לים וממנהלתה, יטפסו נהר הסמבטיון גם כמה מילות ביקורת סאטירית לתוכניתו החדשה, כמו פומנז של דידי ויוחנן זראי: "המסונה על חודת העשור / לאמנות שלנו הוא דואג / וכשהביא לכאן את בנו הבכור / אז התברר שזוהו בן חורג".

מאזן שלידי

בסוף העונה התברר לאנשי התיאטרון בארץ, שרק שנים מתוך ששת התיאטרונים המקצועיים סיימו את העונה במאזן מסחרי חיובי. פרט להבימה ולתיאטרון זירה, שהצליחו השנה לאזן את תקציבם בכמה הצגות-קופה מצליחות. נשאר מצבם הכלכלי של שלושת האחרים — אהל, הקאמרי וסמבטיון — רע למדי. התיאטרון השישי לתיאטרון זירה-הי, נסגר לגמרי.

מכתיוקים ארותי

בלות, לא, לא, היא איננה באה לספר לך דבר על חיצוניותה. היא מוכנה, לעומת זאת, לומר לך שהיא נורא מחבבת שיחה על (שוב, למה ציפית, בשם אלוהים?) אמנות, תיאטרון, פוליטיקה או ספרות. איך שאתה רוצה. והיא בכלל לא שונאת לרקוד ריקודים סלוגניים.

★ ★ ★

לא בור, לא מכוער

(1086/7) נמנה על אלה שאינם אהבים להרבות דיבורים על עצמם. כל מה שפירט במכתבו היה שהוא (לא) בור, (לא) מכוער ובן 21. הוא חושב שבכל זאת יצליח לעניין נערה בכת 20'18, נאה ומשכילה.

נערת השבוע

מה יש לה שלנו אין? שאלו בוודאי את עצמך יפהפיות ופסבדו-שחקנית רבות, אחרי שנועד שנתמה הנדל, שחקנית בצל ירוק, קיבלה את התפקיד הנשי העיקרי בעמוד האש, הסרט הישראלי שבמייס לארי פריש. התשובה היא: דווקא משום שאין לה מה שיש לה.

במבט ראשון אפשר אולי לתמוה כיצד יכולים שני בחורים כיצחק שילה ולארי מוני טיין לריב על אהבתה של נתמה בסרט. במבט שני, ואחרי כמה דקות שיחה עם הצעירה נמושת-הפנים, אתה מבין הכל. יש לה אישיות מקסימה, שלא לדבר על ראש החביא במבוכה גברים רבים. כשאתה שומע את נתמה הצברית מפטפטת צרפתית בניב פאריסאי מובהק, או אנגלית כאילו היתה אנגלו-סקסית, אתה מציין לעצמך תמונה של ציונית טובה שעזבה הכל בחוץ לארץ כדי לבוא הנה. נתמה היא, כאמור, צברית, וידעת הצרפתית שלה באה לה מ' שהות של שנתיים בפאריס. שם למדה מיס' חק, אחרי ששירתה בלהקת הנח"ל. הסיפור החביב עליה ביותר מתקופה זו הוא כיצד חשבוה רבים לקטרין הפבורג, או לפחות לבת-דודתה, בגלל דמיונה הספילאי לשחקנית נפלאה זו, שהיא גם הכוכבת האהובה על נחמה.

סיכוייה של כל חתיכה תל-אביבית או אחרת להתבלט במסיבה בה נמצאת גם נח' מה, הם אחד לאפס. הנערה בעלת השיער המקורזל והפרוע, העיניים העלולות וה' לחיים השקועות, היא הרוח החייה בעליצותה ובחמימותה. ואם תשמעו על נערה השרה נחמד יותר מאשר נחמה — שילחו אותה אלי. אני סקניתי מאד.

"אנו חוששים" כתובים אלי כמה צעירים, "שעלינו לאכזב הפעם, אך איננו נשמות גלמודות המחפשות מפלט בחיקם האינטי-לקטואלי של נשמות תועות וזמות ממין נקבה. ותארי לעצמך שאפילו סטודנטים איננו. ומוכרחים אף להודות, אם כי כצער, שאיננו בקיאים כמכתבים אחרים של מדור זה, בכל הנושאים שבועלם.

"מה שאנו כן — זה מספר בחורים ילידי הארץ בסביבות 25, שהשכלתם מצטמצמת בגבולות ההשכלה התיכונית ומעוניינים להתכתב עם קבוצת צעירים ער-ביים, בעלת גיל והשכלה מקבילה. נושא התכתבות: כפי שייקבעו עלידי הצדדים הנוגעים בדבר.

"על מנת למנוע אי הבנות כלשהן, בר-צוננו לצייין שהשקפותינו הפוליטיות של כל אחד לחוד ושל כלוננו יחד, הינן מה שעלולות להיקרא "מיתות". אנו מציינים עובדה זו, במטרה להרחיק מאתנו מתכתבים המסתור-פפים בחוגי הפוליטיקאים של המפגלוג השליטות". מען למכתבים: יוסף בן-טל, רח' כצלנטון 12, גבעתיים.

★ ★ ★

רותי והיפוכה

(1086/5), אני מצטערת לומר, לא ממש. אחרי, חבל, כי הוא דווקא מוצא חן בעיניי. יאני מקרה שבגם בעינייך, אחרי שתקראי את מכתבו אלי:

"מה דעתך, רותי, האם הגוסס הבא מהתה אטרקציה מושכת? בחור גבוה, רחב וחסון, כן לאחת המשפחות המיוחסות והעשירות ביותר בתל-אביב, אשר שירת בעבר כסרן בחיל הצנחנים, והצטיינן עתה, עם גמר לימודיו באוניברסיטה, לנוסע לארצות-הברית לשם התמודדות על פרס רובינשטיין לפסנתר, מה מעוניינין להתכתב עם בחורה — פשוט בחורה בלי כל תוספת, אשר תיאות להכירי אישית.

"מאחר והינך ממילא עושה חוכא ואיט' לולא ממכתבי הקוראים, החלטתי שמוטב לי לשתף אתך פעולה ולהשאיר לדמיונך, מה יש מן המשותף ביני ובין אותה דמות המסתתרת מאחורי ה"גוססה".

"באת למסקנה שאינך מחבבת סטודנטים ואינך מחבבת צנחנים, אינך מחבבת מוסיקה קלאסית ואינך מחבבת רוקנרול. אינך אר' הבת את כסית ואינך אוהבת את דן. למען השם, מה את כן אוהבת? אם אכתוב ש, בחור עירוני המעוניין לצאת לאחד ממש' קי הספר הרחוקים מחפש . . . האם זה כן ימצא חן בעינייך וירכך את עוקצנותך הקטלנית?

"לפעמים רואה אני אותך בדמיוני כדמות המשקיפה מכסאה הרם והנישא, וחיוך שטני על פניה למראה הנמשות המנסות ברוב עמל ומלל לכבוש להן מקום תחת מדורך — מי במכונת ומי ב"השכלתו", מי במל' צותיו השופרות ומי בעברו או עתידו "המוהיר". מה עלובים נראים אותם אל-מונים. את — במחי יד נמחר — מציגה בראי עקום את אישיותה, הנאצלה" אשר בועת אפס טיפפורה שיבחהו ורוממהו.

"הייתי אולי מבקשך לכתוב שאני בן 26, המשוגע אחרי מוסיקה — לא אכתוב לך איזו מפני עין הרע שלך — המתעניין, האוהב, המחנך וכיו' וכיו' עוד כמה אמרי שפר — והמעוניין להכיר אישית בחורה שבחיצוניותה תהיה דומה לאחת מאותן נע'רות המופיעות בשער האחורי של העולם הזה, ואשר בשאר נתניה תהיה דומה לך — בהיפוכך. עוד רותי אתה ואבדתך.

"אך, במחבר ואני מתאר אילו מטעמים תבשלי במטבחך המסולפל מאותן שורות מסכנות, אולי מוטב שתכתבי "בחור מעוניין להכיר בחורה". לבחורה עצמה אכתוב כבר כלי מורא ובלוי משוא פנים. העיקר לצאת ממלתעתיך הטרופות — ולו גם בשן ועין . . ."

★ ★ ★

לא חשוב, אבל . . .

לא חשוב (1086/6) מה אתה ולמה, אבל שתהיה סטודנט. לא חשוב לה מה אתה ולמה, אבל אפילו בחוץ-לארץ. לא חשוב, באמת . . . אבל שלא תהיה כזה שדוגר על ספרים. אתה יודע כבר מה. יודע? היא תל-מידת מניית בקרוב, ואוהבת ללמוד ול-

בכל מקום ושעה

ערב באחד מערבי השבוע. חם. היא יושבת לה בבית וכל כך עצוב לה! בחדאי שצריך להיות עצוב (1086/8) בת ה-23, אם היא באמת גבוהת-קומה ושחומת-עור כפי שהיא מעידה על עצמה — ועם השכלה תיכונית, תארו לכם — הייבת היא, עם כל המטען הזה, לשבת בבית.

"היציאה אל הלא-יודע", אומרת היא, "ב' שמך מה של דרמטיות ההולמת יותר נערה בת 15, עשוייה לדעתה, לשפר את מצב רוחה. לכן היא רוצה להתכתב עם אינטלי-גנט גבה-קומה. אחד עם ראש על כתפיה. אחד כזה שאוכל ליהנות בחברתו בכל מקום ושעה. לבלות עמו את השבת על חוף הים ולהצטער שהשעות חולפות כה מהר." אני מקחה, למענה, שיימצא אחד כזה. בעיקר ש,בתמורה, אוכל להציע את עצמי". גשמע מבטיח מאד, הייתי אומרת.

★ ★ ★

אני מכירה זמר אחד שיגיע רחוק, ואיש לא יתגעגע אליו.

★ ★ ★

ג'ורה, חברמי

בכל ימות השנה נמצאת (1086/9) בגנה, שם היא עוסקת בהוראה לילדי עולים. עכ' שיו, בימי החופש הגדול, כשהיא פנויה פחות או יותר, נמצאת חזרה בעיר, רוצה היא להתכתב, על מנת להתחדש אל צעיר כבן 24'26, גבוה, בעל השכלה אקדמאית, בעל חוש הומור וחברמן. כל מה שהיא אוהבת או לא, תספר לו במכתבה אלי.

ציפור קסנה לחשה לי . . .

דידי נשבע לי ששמע את זה במו אוניו. נכון או לא, הסיפור, על כל פנים, משעשע. שתי ננות שלוש-מפלוס במצב טוב יוצאות מיוול, כשאחת אומרת לשנייה: "קניתי מיניאטורה נהדרת. מכסה את כל הקיר" . . . כאשר נשאלה ג'ילה שופול, הנמצאת בחודשי הריגה האחרונים, אם אין היא פוחדת לראות את המפלצות בסרט ה' יפאני רודן, ענתה כלאחר יד: "אם אני יכולה לחיות עם מפלצת כמו חיים, ממה אני צריכה עוד לפחד?" . . . לעליזה עולש הקוסמטיקאית לא איכפת לומר על עצמה שהיא אחת הנשים הבודדות, שנשים מוציאות עליה יותר כסף מאשר גברים . . . רקנית הפנטומימה ג'ילה ז'ו כותבת מפא' ריס ללא חשוב מי בתל-אביב, שאמייך דקרו, אצלו היא לומדת פנטומימה, קורא לה "תל-אביב" . . . שמתם לב עד כמה נעשה שדומיה ברי-שביט סנוב מאז נכנס להנהלת הבימה? הוא אומר שלום לכל אחד . . . הבמאי ניסן נתבי: "משפט בצינוני מוכיח שהמקום היחיד בארץ, בו משחק גרוע אינו משתלם, הוא בית-הדין" . . . עמ'י שמר אומרת שהיא מחברת פומונים, ובעלה, גרעון, הוא הבית החורג שלה . . . סמבטיון הזמין את ג'ילה אל מנהל, המפוסרת מהבימה פיטורי ייעול, להופיע על קרשיו. נחמד מאד, אך יש לי רשם שזה על חשבונה של זמרת צעירה וחיננית של תיאטרון זה . . . שחקן סמ' בטיון מרדכי בייזאב וכה בזמן החזרות להצגה החדשה שמכין התיאטרון, דבר אל הקיר, לכינוי "השחקן בתחנותים", אחרי שלא השביע את רצונו של הבמאי בקטע בו עליו להיראות תולה כבסיס על חבל. עלם ריאליזם פטט בן-זאב את בגדיה תלם על החבל הריק כשהוא נשאר בתחנותיו . . . כאשר אמרו ליוזם מ'טמור מחבר מחזה רגיל, העומד לשאת את קטיי רודר לאשה אחרי רומן לוהט של שבועיים וחצי, ששני הם מהחיים כבר מחזה רגיל בכסית, השיב: "אני בטוח שהי חזיק מעמד זמן רב יותר מאשר בקאמרי" . . . כדי לספק את סקר

נותם של קיבוצניקים צעירים הבאים העירה, ניהג עורך במעלה שמואל ש'ו להצביע להם מרחוק על כל מיני אנשים היושבים בכסית, ולנקוב בשמות גדולים, היה לי העונג להיות תנה מרון למשך דקות מספול והנורא מכל הוא שהם האמינו . . . הפעם היחידה בה נראה זמר מסויים מאד — שא' פילו א'אפטר מבחינה מילולית לומר עליו שהוא בעל שיעור קומה — שר בלי כסף, הייתה בכסית. אחרי הצגת הבכורה של קיסר ג'ונס. זה פשוט לא יכול להיות בגלל הסיבה שליו אותו שולחן ישב חיים ג'מזו. מסיבה זו או אחרת, קמו גמזו ואשתו ללכת, אחרי שתי דקות . . . מדוע אין צדוק ספיר מחקה את צדוק ספיר את ירדתי דרומתי